

castrois sensu facultatem S. Officii Inquisitionis, ac Illustrissimi Domini Inquisitoris Gene
Hispánica, eiusque supremi tenatus in vim constitutionum ac literarum Apostolicarum ipsi con
ad preces Regum Catholicorum pro conservanda pvidate fidei, et Religionis Catholicæ in his Regnis.
Proemium.

Huius demeritum occasionem dat nimis dilata executio mandati S. D. N. Benedicti
XIV directi ad Illustrissimum D. ^{Franysum} ~~Cassanensem~~ ^{Prestab. et} ~~Prestab. et~~ Episcopum Prudentem
et Inquisitorem Generalem in Regnis Hispaniæ, per eisdem datam Romæ 31. Iulij 1748,
ad quædam Ami P. Generalis Ordinis S. Augustini, dolentis, inter scripta proscripta
per in iudicio expurgatorie promulgatum, recenseri quædam scripta Em. P.
Cardinalis Norici, sui Ordinis præclarissimi iuravit, per scripta expamora prædem
approbata, calculis duorum summorum Pontificum in congregacionibus Sacre Sacre Con
gregacionis S. Officii Romani, ad quod Tribunal semel ac iterum fuerant delata tam
quam continentia præca ab omni damnata in Michale Pao et Ianuino. Sane in
laudata epistola sanctissimus benignissime iuxta, ac honorificissime Illustrissimum Inqui
sitorem alloquuntur, etiam dum educt pro suo supremo in Italia minore, non liliuie
Inquisitioni Hispaniæ, fort decretis suorum prædecessorum causam scriptorum Norici
denno in iudicium vocare, multo graminus ea tam ^{potestata} ~~potestata~~ aut Ianuino
nota, prout tam eliminata per præfata ^{Romana} ~~iudicia~~, ^{collocare} ~~collocare~~ in catalogo librorum
Ianuino ~~reponere~~. Verissime prooat, Simum præca alij ^{re} ~~re~~ vixi vixisse exe
cutionem tam iuxta mandati. Verum, cum scripta præfata adhuc extant in præfato
Catalogo, placuit insurgit metus, ne forsan Illmo D. Inquisitori suggestum sit, semel
decreta de consilio et auctoritate supremi consilij Inquisitionis Hispaniæ, nec à Domino
Papa vicario Christi pene reverendi, ^{et} ~~et~~ Illmo D. Inquisitorem Generalem tenere
ad executionem mandati S. M. utentis præfata decreta aboleri: resistantibus præ
mandato præmissis à Sede Apostolica S. Officio Inquisitionis Hispaniæ concessis ad
preces Regum Catholicorum pro fide et Religione catholica servanda in præfatis Regnis.

Equidem cum tota stabilitas fidei et Religionis catholica in omnibus Provinciis,
ac Regnis potissimum pendeat ex vincula indivulsa eorum vniuersi, ac subiectione
ad Romanum Pontificem, Christum Domini in terris vniuersalem Vicarium, curam
curam omnium christi plenarie reverentem, tamquam ad vnitatem vniuersi
Ecclesiæ catholica: sicut è contrariis subiecta ac hæreses tamquam ex prime
radice ~~radice~~ ex abiectione ac aberratione cuiusmodi in hæreticos et hæreses
vix, ac ne vix prædem imaginari quis poterit, in castrois Regnis Hispaniæ, Sede Apostolica
ideo indivulsi adherentibus ^{potestata} ~~potestata~~ præca allegando ^{nam in senatum} ~~nam in senatum~~ præca insurgere metum: et maxime
vixim ex præfatis illius sanctissimi Tribunalis per sedem Apostolicam erecti, ac incepta
vix ex præmissis vixi quous deletavit suam iurisdictionem in præfata Ecclesiæ causis
Catholica Religionis. Hæc prohi debet inobediencia adeo dubitana fundamentum metum
lat prodit. Valissime que roboratur ex tractate prædem confirmato per P. Iohannem
Baptista Pora Societatis Iesu sacre Historiæ professorem in complutensi Academia, dem fide
si depreet, ^{diveritum} ~~diveritum~~ S. Martyr 1635 vel ad supremum consilium Regum, vel ad supre
mum consilium S. Inquisitionis, ut ex adiectis ad eadem constat. Typi compluton
sibus ediderat anno 1626, ^{liberum} ~~liberum~~ inscriptum Blucidarium Mares. Cuiusmodi habeo
vat ex Hispaniæ, adeo inoffensum, ut neque in iudice expurgatorio promulgat
ab Illmo D. S. Antonio de Sotomayor ⁱⁿ ~~in~~ anno 1640. Tunc ^{liberum} ~~liberum~~ extat. Delatus ta
men fuit Generali Inquisitione Romana, et prout proscribitur, recensetur que
inter libros proscribitur in iudice expurgatorio Romano. Hoc tum ^{extat} ~~extat~~ ferret, præ
fatum ^{convenit} ~~convenit~~, per numerum 122 distinctum. Præfata eius auctoritas est
(n. l. alloquendo ipsum Regem Catholicorum Philipum V) sanctum officium Inquisitionis His
paniæ prout independenter esse ab ipse etiam Sede Apostolica, eius que Tribunalibus.

Præfatus
est
liber
Hispanso
in ipso
ordines
mandat de
m. v. h. i.
que lo
et ac stori
ca præfata
vixi ex præ
du nempe
Catholica
lat prodit
Baptista Pora
si depreet
mum consilium
sibus ediderat
vat ex Hispani
ab Illmo D. S.
men fuit
inter libros
fatum
(n. l. alloquendo
paniæ prout

in Hispania 2

prohibere etc
cedendum in
II classe cum
expressione sui
Historia P. Joanni
Baptista Pora, cum
satis copiosa
expurgatione. 3

in tota Provincia
Luzi, quod a se
de catholica
cedendum
et hinciam
monasterium
christianum
vent

in lingua scripto
rum Card Notij,
et super manibus
ne Catalogi le
brorum Iansines
tarum Ense
ad calcem expor
tationi novissim
tametiam idem
de causa Bibliothecae
Iansiniana non
ita pridem expone
prohibita per de
Cochum las quere
japoni Indi 4

in forma ordinis
res in bonum
michi Romae. 5

Superinde sed
stans a prima
maiestate, hoc
Regia Officio opus
sunt esse, et
Regalis 6

Quod tamen
bona fide per
ludus et his catholici
Regis et suo maiestate
commodum recipiam. Ideo in comendatione 7

quam p[ro]p[ri]e n[ost]re et que ad n. 43 varijs consuetudinibus Agrippa a p[ro]p[ri]e
eius executione in ea forma, qua modo fuisset ad instantiam Ferdinandi V Regis Castellae
in d[omi]no Inquisitione Generali in Roma de Inquisitione. In quibus n. 42 conatus
non potuisse suam civitatem p[ro]p[ri]e, et reponi inter p[ro]p[ri]os in inducere exp[ro]p[ri]e
Joris Romano, tum ut liber scriptus in Hispania ad hominem Hispano, in bello p[ro]p[ri]e
L. Officio Hispania. In cuius p[ro]p[ri]e Indue, p[ro]p[ri]e anno 1707 per p[ro]p[ri]e
iam, ex t[em]p[or]e cum satis copiosa expurgatione. Deinde a n. 45 eadem p[ro]p[ri]e n[ost]re
xibus Regum catholicorum: et tandem a n. III ex consultationibus et p[ro]p[ri]e
rum Inquisitionum Generalium, et Nuntiarum Apostolicarum assensum hanc
tam summorum p[ro]p[ri]um in bonum opus sedis Apostolicae, et hanc Regum
quoad eorum p[ro]p[ri]um naturalem statum.

Hic in instantia continet p[ro]p[ri]e Statuta. Et quia documenta, quae cum
datis loci ex quibus ea extraxit, prae intellectione rata sunt parere naturalem
eo quo ad hanc p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, ut ex D. Hieronimo auctoritate p[ro]p[ri]e 2. 2. 3.
ad 3, et satis p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e: et p[ro]p[ri]e d[omi]ni non est alio p[ro]p[ri]e, ne
rat, dum p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e Tebe p[ro]p[ri]e et boni spirituales bonum Catholicorum
rum, exponi laudatam epistolam Reverendissimi Sini P. N. p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, qua Illustri D. Inquisitor Generali p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
L. Officio Hispania. In cuius p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e: ne aliquis, in p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e suadere n[ost]re, Illustri D. Inquisitionem Generali p[ro]p[ri]e
crimine foris de h[ab]ere cum consilio supremi Senatus S. Officij defendere
Reverendissimi D. Sini: ex foris ultra p[ro]p[ri]e, suadendo p[ro]p[ri]e n[ost]re Castellae
D. Ferdinando VI, de h[ab]ere, nam Regiam auctoritatem in p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e S. Officij, ut Regalis suis immunes servet, p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e in his Regis, exemplis n[ost]re p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, que in p[ro]p[ri]e
L. Officio Hispania ades auctoritate, nam ad consuetudinem p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, in p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, hoc quod p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
sum animo in bono lumine collocandi p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e ac facultates p[ro]p[ri]e
concedat S. Officio Inquisitionis Hispaniae, p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
sine p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e vel minimis suprema auctoritate ac iurisdictionis a Christianis
collata suo in sermone vario, eadem v[er]ba capta Romano scriptis, cum n[ost]re p[ro]p[ri]e
a de ecclesiastica iurisdictione subditur, ex a qua p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e in S. Officio Inq[ui]sitionis
Hispaniae facultates ac iurisdictione, v[er]ba in facti, et in consuetudine p[ro]p[ri]e, tam quae
p[ro]p[ri]e a de p[ro]p[ri]e.

Et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
quam auctoritatem p[ro]p[ri]e a n. 1. ex Inno VIII, qui in Roma Inquisitione in d[omi]no
Jori Generali per Sixtum IV per Apostolicas literas 17 Oct. 1483, et a se confirmat
1485, per alias literas 22 Martij facultatem dedit copionandi de app[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e a p[ro]p[ri]e Inquisitionum ordinariarum, etiam se ad eadem p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
rum: Ne (inquit) per appellationum diffugi retardetur, vel t[er]minetur, quod
p[ro]p[ri]e a se deputatis, vel subdelegatis, quibus non in bonum Commissionis
contingit appellari, non ad nos, sed sedem Apostolicam, sed ad se de h[ab]ere
Quod per alios d[omi]ni 25. p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e 1487 extendit ad causas in quibus
verunt simul cum ordinariis.

2° ex Alex VI 23 Junij 1494, concessit eandem facultatem Archiepiscopo
et episcopo Corvobensi, Napolitano, et mandonensi consuetudine p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
ut possent iudicare in prima, secunda vel alia quavis instantia: et 29. p[ro]p[ri]e
1497 reuocante auctoritate, d[omi]ni p[ro]p[ri]e, ac p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e a se p[ro]p[ri]e
rem iudicium h[ab]ere. Reporitur, declarando tantum illis p[ro]p[ri]e in p[ro]p[ri]e
contia, nec per illas redderet p[ro]p[ri]e a iudici p[ro]p[ri]e aut p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
per Sanchez Officium: Quod deinceps in futurum in p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e de h[ab]ere
declarat alio d[omi]ni ad S. Officium directo 17 Sept. 1496. Et 5 Oct. 1498 de h[ab]ere
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e se p[ro]p[ri]e Inquisitionem Romanam, ab h[ab]ere p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e aut p[ro]p[ri]e 16° Ecclesia p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, non p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
Hispania actum fuerit in eorum absentia, non p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e in h[ab]ere p[ro]p[ri]e

Repetit et suo maiestate commodum recipiam. Ideo in comendatione 7

Vertical marginal notes on the left side of the page, including the number '2' and various handwritten annotations.

Vertical marginal notes on the right side of the page, including the number '3' and various handwritten annotations.

lenha DD Regum Castellorum sub pena reclusi vel p[re]mone. Idem Rex 21. Dec. 1498, instituens Inquisitionem Generalem in Regno Castellae, facultatem dedit ei, quos cense de appellacionibus per Breve d[omi]ni ~~1498~~ ¹⁵⁰⁰ et 23. maij 1501, mentione facta in rubricis numeris, et nouarum commissio[n]um, quas vel in causa fidei impetrauerunt a sede Apostolica: Ex quo (inquie[n]s) non solum p[re]iudicium fidei catholica generatur, sed que habe[n]t tantu[m] criminis punitionem. Cuiusmodi omnes et quasumque causas hereticas grauidatis ab ip[s]a Inquisitione ~~admittat~~ ^{audiat}, seu alias quibuscumque iudicibus alijs in partibus commissa, et in quouiscumque inter se p[er]uenit, ad nos ad uocamus, et illas eidem Episcopo Palentino, et pro tempore e[ss]enti Inquisitioni Generali deputato, per eum una cum alijs Inquisitionibus, si sibi uidebitur, uel per se ipsum discutiat decidendas committimus.

III. ex Julio II, qui instituens Inquisitionem Generalem in Regno Hispanie ad instanciam S. Ferdinandi V. fuit motum Thomae ~~Episcopi~~ ^{Episcopi} Elisabeth. Regina Castellae Illimum D. Iuanem Inguera Episcopum de Ochie 4. iunij 1507 ipsi committit iudicandas uniuersas causas in quauisq[ue] instantia pendentes, aut commissa: et 9. Nou. facultatem amplius extendens: Quod si de casibus (inquie[n]s) ab Inquisitionibus a se pro tempore deputatis, uel subdelegatis, quibus hic non in Forum commissio[n]is uices suas, appellari contigerit non ad nos uel sedem Apostolicam, sed ad se debere appellari. Eodem modo, for. ma, ac uerba instituit S. S. Regis Castellae Inquisitionem Gen. Illimum D. Franciscum de Caceres, 5. iunij et 8. Nou. eiusdem anni.

IV. ex Leone X, qui facultatem a p[re]decessore factam D. Inquisitioni Generali Castellae amplius corroborans 31. maij 1513: ut omnibus (inquie[n]s) et singulis cuiuscumque dignitatis, status, Gradus, Ordinis, et conditionis eorundem, etiam si Pontificali dignitate p[re]sulerent, qui de officio, et causis fidei etiam per uiam appellacionis uel de litera rum. partituarum cognoscant, in quauisq[ue] instantia p[re]dicant, se quomodocumque interuenire ~~non~~ ^{possunt} p[re]sumant, sub excommunicationis late reuocata, et a se p[er]uenit, quibus sibi uidebitur, exhibendi licentiam concedimus. Et 15. iulij 1518 per Breue directum ad Illimum D. Iudouanem Merader Episcopum ^{et S. Iuanem Porcell Ord. Prad (quos restituerat Inquisitioni Hispanica et Nauarra ob obsequium Illimni Inguera) omnes (inquie[n]s) et singulas causas hereticas, et a fide Catholica apertaniam concernentes, que per nos et sedem Apostolicam iudicantur etiam Patrij Hispanie, et Leuica Camera Apostolica cauatum auditoribus, ac S. R. E. Cardinibus, in quauisq[ue] instantia pendentes, dummodo contra p[re]sentes in Romana Curia tam per appellacionem, quam alias non pendant, et commissa non sint, advocantes, uel per uos, uel deputatos a uobis, seu delegatos, in ep[iscop]o stake, in quo iuris, ueneremdas, et uiderunt, si uobis uidebitur, audieridas, cognoscendas, decidendas, et p[re] debito terminandas committimus. Subiecto}

autem Adriano episcopo Portuens. in locum Iudouani Remolm: et uobis Regis Hispanie et Castellae ob obsequium Ferdinandi V. eidem Adriano instituta est Inquisitio seu in hi horum omnium Regnorum per Breue dat 9. martij 1518, inueniend[um] ad litteram in uerba reuocata uerba: sublatu[m] tamen illa limitatione: Dummodo contra p[re]sentes in Romana Curia tam per appellacionem, quam alias non pendant, et commissa non sint: Et in mandatis Inquisitioni Generali Hispanie incipit illud, que p[re]iudicium continet in rubrica generali. Omnia que, et singula, in p[re]missis iura eam necessaria, et opportuna, et que ad eummodi Inquisitionis officium de iure uel consuetudine p[er]tineant, uel ex parte, nos caribus, fauendi et exequendi: et quod omnibus et singulis facultatis, superioritatis, p[re]dominantiss, et autoritate, quibus p[re]fatus Franciscus ^(Episcopus) ~~(Episcopus)~~ de summis 8. Nou. 1517) uidebitur, et sump[er]e possit, et debeas.

V. Ex Clemente VII, qui in Breui directo ad Illimum D. Albonum Mantuic. Archiepiscopum Hispalensem (quidem per Adrianum Paganum institutum Inquisitionem Generalem 10. Septemb. 1523) Et quod huiusmodi (inquie[n]s) in rubricatione p[re]dicte tantu[m] uenerunt p[er] n[ost]ram

2
 LX, ~~stat~~ ep Lepo V. in condis 72 (in Bulano Cherubini) 7. Feb. 1588, qua 12 congre-
 nones erigit, et inter eas primam S. Officij Inquisitionis instaurat, q^a 5. t. eius iurisdictionem
 in istum orbem ne extendat, ne tunc praedictum fuerit S. Officij It^a Janua & illi, rei
 inquit: In his autem omnibus iurisdictione est intentio, ne in Officio S. Inquisitionis in Regni
 et Dominij Hungaricarum, sed in Apostolica auctoritate super omnibus Temporalibus tracta-
 tuto, eo quo uberes in ap^{to} Dominio fructus in dies prodere consueverunt, nobis aut
 Successoribus nostris inconsultis, aliquid innovetur. Et facultatibus per sedem Apostoli-
 cam concessis S. Officio Inquisitionis Hungariae tractemus. Plura porro q^{ae} exhibet S. Para-
 summotum Pontificum de hac re monumenta, maxime ep institutio DD. Inquisito-
 rum Generalium pro Tempore succedendum usque ad ultimum D. et Rudolphum de Soto
 Praesid^{is} ad Praes. Tempore Urbani VIII. Verum ea minimum, quia nihil addunt ad
 exhibita pro auctoritate S. Officij Hungariae.

Idein a n 46 conatur roborare ep praedictis p^{ri}ncipum nostrorum Regum Catholicorum
 cum ab ipso primo quadamtenus erectore Ferdinando V. quibus nihil antiquius aut
 firmius in animo fuit, quam Officium S. Inquisitionis in suis Regnis ^{favere} ac supplicis
 precibus omnium eorum instantia per suos Romae Ambassadors Summis Pontificibus fundere,
 quibus in aliquo casu contingeret, vel novam commissionem in causa fidei alij, quam
 S. Officij Hungariae factam, vel appellacionem admissam ad hoc S. Officio viderent, aut eis fieri
 suggestum, aliquid de iure aut iudicio vere sanctorum praedictorum ac ultimum S. Officij
 decernam in his Regni Roma intentari, vel apud Iherosolimam, vel ab eius Officialibus,
 ad huc quoad sanguine Temporalia commoda DD. Inquisitionum Hungariae per litteras Apostolice
 Sedis ipsi Canonice in huiusmodi Officij, aut iniurias contra S. Officium, eius Officiales,
 vel in eius causis committerent, seu quomodo alio modo immutarent S. Officij praesens, ipso Tempore
 probata et viderent. Ne denique appellacione sententiae DD. Inquisitionum in causis Civilibus: nec
 Commissionem super praedictis sanguinis Hungarorum. Et anno 1509 promulgavit praedictam
 auctoritatem, sub pena capitis, et bonorum amissionis, ne quis audeat litteras Apostolice Sede
 ve contra illud Inquisitiones: Et Dec. 1510 per suam Regiam Schedam praecipit munitis
 S. Officij, ut in carcere teneat quemcumque ante Inquisitionem praesentandam quendam litteras
 Romanas. De quo plures alias litteras Regias citat. Et D. Philippus II. 22. Iulij 1587 per
 suam Schedam Regiam, praecipit, ne ab ipse graue copiae sua licentia Romanam
 petat Inquisitionem Cordanae per litteras Romanas cuius personaliter Romae conuenerit:
 quin carceri maneat ac punitur illum, qui inhibitionem intromiserit. De quo alia etiam citat
 expressa ad huc ad Praesidem Ecclesiarum quondam magnitudinis, qualis fuit Infans Ferrucius
 Archiepiscopus Cararaugustinus, qui Imperator Carolus V. 28. 1518 scribens super Breui Regis
 Istacio ab ipso impetrato in gradu Appellacionis a sententia Inquisitionum Valentiae in
 causa Eucotoni Molendini cuiusdam, a fratre praefate Inquisitionis vendito, rogat
 ne utatur tali Breui, sed causam prosequatur coram Inquisitionibus, de iuris a gubernari
 per ipse in suo Archiepiscopatu Arundel actis super illa causa: et ne modeste contra
 hanc faciat. Imperatoris ad Episcopum Segorsensem qui impetravit Breui Appellacionem et
 non parvi fuerat Inquisitionibus Barunmensibus: ne de cetero quod simile faciat, alioquin debet
 in conuentionibus praedicta, cum alij, quae citat ep Inquisitione, Philippo II. ad Cameris Ecclesiae
 Porphyranensis, Praesidem S. Mariae Legionensis, Praesidem S. Romae de S. Romae, Praesidem S. Pauli
 Cordubensis, ad Archiepiscopum de laeui, et vniuersaliter ad omnes Praesides, ut curent litte-
 re si qua sint inter nos munitis, et officiales S. Officij remitti ad Inquisitionem Generalem.
 Qui cum suo supremo Consilio expedit super eisdem praedictis litteras. Notabilis
 est praedicta Card. Cusani 20. Iunij 1510 data omnibus Inquisitionibus sub iurisdictione
 qua praecipit, ne veritate litterarum Apostolicarum, dent vel dari faciant copiam Processus,
 sententiae, aut responsa spectantes ad crimen haereticum, absq^{ue} graui Consultatione et con-
 sultatione. Idem ^{repetitur} reoratur eo facto Nuntij Thorsoni 12. Maij 1595, reuocans ab ista auctoritate
 ab Episcopis communicatione. Felicitate ad Inquisitionem Romanam. Haec q^{ae} ad huc Com-
 placita, quae supradicta recitat usq^{ue} ad num 119.

ep

Commissio

Sed quia plurimum in sup scripto intendebat immunitatem sua opera a
sua voce compignones in dicit Romanis de hoc flora nabet a n. 37: ubi, cum tanquam
proprium sicut V de 12 congregacionibus, et supra unum et quilibet eas tota refertio congregacione
pro videlicet librorum prohibicionum, tunc prima ex eorum, eorum antea sua pariter ad in
gationem s. Inquisitionis; ut patet ex alio Julio III 28 Decemb. 1559, et alio eisdem 29
1559, et alio Paulo IV 28 Decemb 1559: alio Gregorio XIII 7 Sept. 1572, ac alijs ad
ubi utitur, commendentibus gratia congregacioni gratiam munus: et quidem opus
epi commisit et perditas fidei catholicae, quae perverber per Izamaorum seminaria
in libro, et aut Greg XIII in motu proprio 25 Jan. anno VI sui Pontificatus (quod
in libroris pag 26) occasione librorum Rainunde Lully: Haec inquam occasione
Iulium V, cum dicitur de congregacione ludiis librorum expresse non expresse libris
ab Hugonis, et maxime qui in Hispania versaverunt: Haec contendit debere intelligi exp
et eorum censura, si forsan contineant male sanam doctrinam, quodlibet spectat ad s. In
Inquisitionem Hispanicae. Quod videtur videtur ex Bulla Pauli IV, expresse remota
motus circa congregacionem s. Inquisitionis Romanae, et nullum aliquod praesidium
intelligi illam s. Inquisitionem Hispanicae, et supra unum fuit. Sic enim in rubrica arguit
Inquisitionis Hispanicae commissum est quidam commissum fuit congregacioni s. In
Sed tunc erat commissum videlicet librorum et prohibito, si contineant graviam do
lore orbis christiano, expresse Regis Hispaniarum, in quibus tempore s. Officium de libris
vit. cum ex se Iulius V dicitur de septima congregacione ab ipso tunc creata, exp
subijcit de congregacione scripta Hispaniarum, illa retinetur quodlibet rubrica s. Officium
Inquisitionis Hispanicae. Haec notum quibus a n. 39 probat facultates ad Inquisitionem cum
num aliorum Regum, aut Praesulum videlicet de libris graviam doctrinam continen
ta sede Apostolica communi ministerio: quae tunc a nemine negent, et de fructibus Pontificum
ca graviam quam P. Pora intendit in favore sua libris prohibitis Romae, et pro
in Hispania licet per aliquos annos.

Tandem P. Pora praesentem Inquisitionem concludit numero primo
Brevis Clementis VIII, directi ad D. Hieronimum Marrique Inquisitionem Generalem
Cuius fragmentum exsurripit n. 120: et expeditum fuerat occasione gravissima,
ma q. Remachatione facta sua sanctitati a duobus Theologis Complutensibus, quod
in publicis verbis propugnauerat, non esse de fide pro tempore Regentem summa
fieri Romanum esse verum Regem: aliter vero, et nullatenus propugnauerat, non
expresse ipse s. Clem VIII, non paucis verbis habens Ecclesiae catholicae. Quae
in laudato Brevis (integrated) invenitur in praesentibus Theologiae professori, et
vigilantiam inuigilant D. Inquisitioni Generali, alioquin viris favebitur, quo
fidei in Hispania corrumpatur. Quae P. Pora praesentem in Hispania, dicitur
verbi, ex quibus ille numero 120 facultates, privilegia, facultates
Cum exclusionem appellacionum etiam ad Romanam Sedem, et sedem Apostolicam
s. Officium Inquisitionis Hispanicae, ne dum habitum pro motus conservatione gra
gronis catholici in his Regibus, verum etiam stabilitatem ipsius status sedis
status ecclesiae catholicae (ut praerequirit n. 120 et 122); Cum tempore
Natus communitur, ab obedientia Romani Pontificis flora Regis, ac diuina
de fuerunt in tota fere Germania, Anglia, Scotia, et parte Franciae, quae sede
adharebant cum primum haec praesentia concessa sunt s. Officio Inquisitionis
Hispanicae ad personam suorum Regum catholicorum, a quorum obedientia etiam
depulerunt, perueniente tempore in obedientia Apostolicae sedis pro alijs Regibus

BRITISH MUSEUM LIBRARY
MS. A. 9. 2. 27
BRITISH MUSEUM LIBRARY

Etiam quantum ad considerationem sui facti status temporali plurimum debet regulari
 hie I. Officij, ut patet ex integritate Sanctissimae Sedis, quibus tot clama orta sunt in alijs
 Regni ac Graunij, in quibus non fletur Officium I. Inquisitionis. Porro ergo et Romanus Pontifex
 et Catholicus Rex reverentur admoneant, ut persistant in favore huiusmodi adeo regulariter exhe-
 bito I. Officio, ex quo tot fructus salutiferi etiam in suis partibus exiit sunt, nec unquam sunt
 meminerit aliquid perire vel mutare, q^d fuit et volumus I. Officij aeternam in aliqua ex
 suis partibus. Regi autem catholico, quantum ad presentem casum prohibitionis libri scripti ab
 Hispano in Universitate celebri Hispana, representari debet, quanto affuerit ad hoc,
 si sua lauditas procederet q^d in sua Curia alij ex beneficijs spectantibus ad gravio-
 rem vel praesentationem Regiam supra privilegia sibi concessa per Apostolicam Sedem: et
 quanta aliquando huic facto resisteret: ut eodem modo impressionum se servat,
 in casu maiori momenti. Terminat autem suum tractatum per Hypostrophe ex verbis
 Clem^{is} VIII in laudato Brevis: Ne ergo trahat, ut Apostolicus te verberis alloquamur, vixit,
in omnibus labora, ministerium tuum imple, resta bonum certamen fidei. In quibus
 conclusiva videtur fieri, non ad Regem, nec ad supremam Regium Senatum, sed ad supre-
 mum Senatam I. Inquisitionis Hispanae, integratum ex I. Inquirento Generali, et I. In-
 quiritibus derivi suum tractatum, his verbis terminatum: N. Senor guarde al. H.
En Toledo 7. de Marzo de 1635 años = Et de fundamentis P. Pora habemus.

§. II Castigatio anthonis P. Pora per aliquot anemones.

Sane si P. Pora abstinuisset ab illis verbis independentia a sede Apostolica: in alijs nulla
 esset offensio, quia illa vox suprema, et Hispane soberania, respectum praesentem ducit ad alia
 Tribunalia in Curia Romana erecta, sive Vicaria, sive Auditorii Generali, sive Congregatio-
 nis I. Officij, a quibus absolute independens est dicitur et voce est per Apostolica privilegia
 vltissima: aut ad Tribunalia paritativa I. Officij in ducem Graunij Regnum
 Hispania devocata et dependens ab illo I. Officij Senate, quem communiter voca-
 mus Inquisitionem supremam et Generalem in Regni catholico Regi rebus. Nec
 existeret, si dixerit, gaudere tanta auctoritate, ut ab eius sententijs via ordinaria,
 ex concessione summorum Pontificum, nec ad sedem Apostolicam daretur appellatio.
 Et illa vox: Independentia a sede Apostolica, plus significare videtur, minime unquam
 aut sperare prout Tribunali alium celebratis. Quod clarus exprimit sequentibus

anemones.
 1^a anemo. Salvia independentia implentur tale Officij I. Inquisitionis Hispanae a sede Apostolica,
 prout a I. Apostolica concedi ipsi privilegium, sine a sententijs eius esset appellatio, aut re-
 cursus ad sedem Apostolicam, seu in ea sedentem Romanum Pontificem, modo ordinari.
 2^a anemo. Probatur in impio casibus, et instantijs, abente ordine Hierarchico Eadem iudicium a Chris-
 to Domino, et iure communi semper illa causa subiecta esset iudicio christi, impedimen-
 tum autem ne ad illud perveniret ex illa, ad ipsam revertens esset ex ipsius voluntate, ergo ex
 iusta causa denegetur appellatio seu revertens ad suum supremum Tribunal: ergo in ipsa
 denegatione iuris ad revertendum seu appellandum a sententijs I. Officij splendens depre-
 sentia I. Officij a sede quoad stabilitatem sua sententiae a I. sede Apostolica quoad stabili-
 tatem sua sententiae. Consequenter est bona: quia licet nequeat temere, summum Pontificem
 pro tempore existentem revocatum unquam privilegia adeo vltima I. Officij Hispaniae cum
 Carta in punto appellationsis aut revertens: potestas autem absoluta iure divino ipsi concessa
 semper illi adest: quia ut dicitur aut Inim III cap Innotuit 20 § Quamvis, De electione.
 Papa alio in punto decessione statim adhuc in Concilio Generali, non potest adimere potesta-
 tem eius ponendi aliter in illa materia, quia per in partem non habet imperium. In vltima
 parte ipsi Papa pro tempore existentis spondet stabilitatem sententiae Carta al. Officij Hispaniae, sicut
 q^d in casu facti se obtinet de praesentatione non debet ius ad revertens. Pons autem liquidus
 constat iuris ex parte possidentis potestatem a christo Domino collatam suo iure iuris.

1^a anemo
 2^a anemo
 3^a anemo
 4^a anemo
 5^a anemo
 6^a anemo
 7^a anemo
 8^a anemo
 9^a anemo
 10^a anemo

Uide de p...
cegi collecti a.
Sede Apostolica
Soluta Sagra p...
inducere Cap.
cum venissent
12 De iudicijs
ex Lamo III.

Et quia confirmari. Quia si quis temerarie ex parte sui de facto veritatem
noni sententiae latae a S. officio Hispano, necdum subvertatur ius S. officij Hispani, verum
ius directum summi Pontificis: cum generalis ratio, qua fauere contra privilegia ad
centum a sede Apostolica, inuicem infert necdum parte privilegia, verum etiam ipsi
licet, quod privilegia Apostolica ius acquiritur sede Apostolica super materia privilegij Cap. Causa
sententia de h. h. l. 5. iudicibus. De sententia re iud. ex Clem. III, et Cap. Cum sum. 12. 13.
de iudicibus cum venissent 42 Et cap. cum sum. 12. 5. Non aduenerit de privilegij Co. l. 1.

Item quia quicquid factum Delegatus promulgatum esset de iure, sicut in p...
fuit causa promulgata quam illa qua in veritate eius causat: Quodcumque autem
S. officium Inquisitionis Hispanae, esset in veritate et potestate sub collecto
Da in Sede Apostolica, ut patet ex ipsi documentis adductis a S. ore: Ille ergo
subsequens ad remittens S. officij Hispani, ut ab illis non debet deo ius app...
aut appellacionis ad alium respectum, etiam ad sedem Apostolicam, p...
ex potestate suprema Apostolica sedis: et in eodem splendet dependentia S. offi...
in a Sede Apostolica.

Explicitum. Papa nequit concedere alicui privilegium, ut a sua
vitate non dependeat, cum dependenda curiarum omnium viti, ipsam etiam
omni primum Archiepiscopatum, Patriarchatum, Primatum, Archiepiscopatum, Episcopatum
sed de iure diuino in tota persona Pontificum cuius cuiusque successoribus
Pace oues meas, quod S. offi. Papa nequit aduare nec in eo dignitate sone
oblatione vbi facta deo, qua eo p... Culera intelligitur ad ep...
vio, in circumstantijs, in quibus agnovit bono p...
honem esse iudicem deo, qui vult omnes homines saluos fieri) Ergo quidam
des collate a sede Apostolica S. officio Inquisitionis Hispanae, quantumcumque
habet verbi et clausulae copiose, in modum de, et ad primum deducenda
ut semper et in omnibus reuertat dependentia a sede Apostolica, iuxta
tam iuris 8. in 6: In generali concessione non veniunt ea, que qu
enit verisimiliter ~~conceduntur~~ specie concessuntur. Quae eadem verbi habentur
episcopos 2 De p... et remis in 6 ex Bonifacio VIII, et remonantia alia
ep iure Civili, que adducuntur in Gloria prefata Regula; que solus v...
sententiam, vbi non praedicta ex presumptione voluntatis summi Pontificis
hi, sed ex impossibilitate eiusmodi concessiones.

Et pariter hoc etiam explicari exemplis. Nam quia vniuersi Regni con
vitione civium et vniuersorum sub vno Rege, patrie servare auctoritate
in ordine ad pacem solutiorem et bonum Regni, iudicentur, suprema potestate
omnes et singulos integrantes Regnum; licet Rex ex iura causa p...
vi privilegia, quibus ab aliquibus Regni legibus emanant; immo etiam
iudicente p... ea eximere a sua subiectione, dando facultatem, et a suo
secedant, et aliud Regnum petant cum suis, in quo mutato potius, et ab
mo domicilio, alteri Regi penitus subijantur, et a prior subiectione et de
Rege Hispaniae absoluantur, quia ipse prior subiectione complectitur orbem
potestatis Hispaniae, vniuersi leges fundamentales non pugnant cum hac ad
translacione subiectionis ad alium Regem; tamen nequit fieri et Rex Hispaniae
suo subdito, in sensu communi (ut schola vobis statum) vere manentis v...
concedat privilegium omnimode indeperdente in potestatem, et generaliter
potestate Regis et dicitur quidem Magnificis Ducibus, Comitibus p...
S. officio Inquisitionis Hispanae, quantumcumque habet verbi et clausulae copiose, in modum de, et ad primum deducenda

primus: y unanimo vobis 19
potestatem omnium in vniuersum
1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800.

Res Hispania
17.

privilegium, et facultatem, ut in suis libroribus per se, vel iudices seu legatos de
 omnibus tam civilibus quam criminabilibus iudicent in suis libroribus contra Regum
 conculsi, et sententias definitivas fiant in quacumque instantia venuta appellatio-
 nes ad Regias Cancellarias sive ad supremum Consilium Regium: immo ad ipsum
 Regem ~~ita ut erant velut in alio statu, in quo de facto sunt facti Princes~~
 Et ipsa Regni unitas coequet, ut eiusmodi privilegia sua decedunt integritati, et
 salva recte semper retineantur. eorum dependentia singuliter talis est Rege; qui in
 Care, non obstante prefato privilegio, absolve potest de sententijs latis iudicia-
 re, ~~et casu revocare, si~~ ^{revocare} ~~tales circumstantie advenire, ut privilegium exhiberetur,~~
 non necessarium esse ad forum dicit Regni conservandum. Quia in hoc caso
 Rex ad hoc ex suo munere tenetur, nec libere potest a tali revocatione abstinere.
 Igitur non obstantibus quibuscumque privilegijs concessis a Sede Pontificia s. Officio seu
 quocumque Romano Pontifice tempore vestri tuam supremam potestatem super
 curiis careat baptisimū totū iure diuino subiectū: adeo ut nec indolente
 possit aliquem remota subiectione per carcerum baptismū a sua subiectione
 absolvere: nec enim potest ab eodem christi solvere subiectionem, quam ipse Dominus ipsi imponit
 Alia exempla sunt magis ad proprium accommodata. Iure canonico cause
 de iudicata etiam in Tribunalibus Ecclesiarum inferioribus, vel remota iudicia
 sa per sententiam ^{iure} validam, etiam innotuit, si ab illis non fuerit appellatum, tamen
 sit in rem iudicatam, ita ut in foro fori absoluti teneant. Idem in foro civitatis audit.
 Et in Regni Hispanie iudicata si causa in Cancellarijs Regijs in 1^{sa} vel instantia
 et post supplicationem, tantum datur ultior supplicatio aut appellatio ad Tribu-
 nal, quod ~~de summa velati quod sit qui considerat, huc appellatio dicitur~~
 vnius milliaris et quingentorum assessorum. Ex summa quam interpellans debet
 prius consignare, et tantum conceditur in causis civilibus magni momenti, et
 in pignoris mandatis. Nec ultra datur ius appellandi vel ad Regem vel ad
 Regem. Quod quidem providentissime statutum est, sicut ait D. Grego, et habetur cap. Turjan
 Ricm. 2. de sent. et re iud. Turjanium controversias celeri sententia terminari, et equi-
 tate convenit, et regi: et minorē inconvenientiam aliquando quis per sententiam
 faciat, quam per sua publica incommensurabilia litijjs perherderit. Et tamen
 si Regi Hispanie representaretur, sententiam iniquam in re pignoris momenti
 fuerit laram in prefato ultimo Tribunali, iure ab illo admittenda interpellatio-
 nem, q. lex denegans ab illo interpellationem debet intelligi in casibus regulari-
 bus, in quibus supra se maxima momenti non sit manifeste exiusta sententia
 ab illo ultimo Tribunali lata. Ita ⁱⁿ ~~re datur~~ ^{re datur} ~~interpellationem fuit ab universis fere~~
~~Ordinibus sacre Historie et vniuersis vniuersitatibus Salamancae, Anglorum D. Cerote~~
 11, consultis in casu contingenti sententia lata in prefato Tribunali, contra pro-
 cedentem magni momenti mandatum cum Rebe Marchionem supra sententiam
 primo laram a iudice ordinario, et confirmatam in Regia Cancellaria Granada
 tertiū tam in prima instantia per gradum appellacionis quam in 2^a per suspensio-
 nem. Nec fuit Salamancae aut alibi Ordinarius Historie, aut vniuersi profuerit, qui non ten-
 deret, Regum iudicium potius debere ob gravissimum preiudicium patris damnare
 videndum cause denuo resumere: Licet tandem motus Rege per ^{causa} ~~animum~~ ~~despon-~~
 dit, et fraudatam manu. Iure ergo ex illius legitimis procedentia, ob forum fidei
 et ne homines contra fidem, aut sanam doctrinam procedentes, subterfugij, recusationis,
 aut appellacionibus ad Tribunalia Romanae, vel ad ipsum Romanum Pontificem, sua in rebus

*in fine
 aliquid
 quod
 non
 capite
 inano
 libe
 Ray
 possit
 subec
 vacalle,
 in
 amon
 Pontifex
 deice et
 o abdu
 p uice
 tempel*

Et Rex noster
Carolus primus
et quibusdam
in his Regibus
divinis, privilegia
ad hoc: Officio
Hungarum Inquisitor
nisi a Sede Aposto-
lica magno cum
fidei commissa
et consilio
vata, tanta
deum semper
curavit,
vires parva
in caribus locum
supplicis sua
Regia sufficiendo
ne, et commissa
non panarum
tenere subditos,
qui probata
pichuliga d'p
solita ludifica
re voluerunt,
quoniam per
aut nostri p'p'i
ma Regis per ma
officia v'late,
nisi intendunt
a s. Officio Hunge-
rie Inquisitionis
restitucione dele-
gati a sede Apo-
stolica in omni
causa p'p'ia
bus p'p'ia III.
de ex parte
essentialem, quam
necessario habet
dependendam
a Vicario
Christi potest
sive Romano
Pontifici. Vi-
deantur atten-
te

Quia in hac
allegatione nulla
auctoritas, nulla
propter negatur
D. Papa, sed san-
tum negatur alijs
un resistendi aut
appellandi ad
Papam, per
negationem or-
dine, non a s.
Officio Hungarum
sed ab ipso D. Papa
et semper iudice
ment illa aucto-
ritas limitata:
quandue in suo
vires manent in
vires manent in

Criminibus persequantibus, et impugnet manent cum fidelium detrimendo ex
dale, Romani Pontificis obtruncant locum suum de reuivitis et appellacionibus
per hanc iurisdictionem providentiam a se abdicant supremam sibi a Romano
Pontifici potestatem. Videantur abinde libera Hypotheca quas P. Pape producit, et in
agere persequitur, hoc motio dicitur Romani Pontificis illas facultates s. Officio
Hungarum concessisse, minime abdicata sua suprema potestate, quam minime
vult abdicare, ac potest nec ablati independentiam concedere. Quampluribus in p'p'ia
decuria P'p'ia P'p'ia per facultates concessas s. Officio Hungarum

II. ~~absoluta potest.~~
absoluta. Non potest dari a Pontifici et providentij s. Officio Hungarum de jure aut remissio ad
Generalem Romanam aut ad alios Romanam Tribunal.
II. ~~absoluta potest.~~
absoluta potest de jure de iure s. Officio Hungarum de jure aut remissio ad
Generalem Romanam aut ad alios Romanam Tribunal.
III. ~~absoluta potest.~~
absoluta potest de iure de iure s. Officio Hungarum de jure aut remissio ad
Generalem Romanam aut ad alios Romanam Tribunal.
IV. ~~absoluta potest.~~
absoluta potest de iure de iure s. Officio Hungarum de jure aut remissio ad
Generalem Romanam aut ad alios Romanam Tribunal.

De auctoritate est consequens ad procedendum. Et probatur: quia etiam in aliquo vero
potest dicitur semel efficitur dignitatem a Deo et sicut, non potest non fieri
ipso latere dignitatem est: ergo pariter de dignitate a D. Papa in materia sibi
subiecta. Sicut dignitas est, quod propter essentialem immutabilitatem Deo
non efficitur eius dignitas libera divina esset semel concessa infallibilis
efficitur: Et autem Papa propter rationes repugnantes potest mutare esse
per se aut predecessores efficitur derogare. Declaratio autem illius potest
potest, si maxima non ex consensu in ipsantibus ad s. Officium Hungarum
latet ipsi collatas per s. sedem potest ex duobus in auctoritate

IV. Absolute et simpliciter debet dicitur, D. Papam per se, aut eos, licet committit, etiam
per omnes facultates collatas a Sede Apostolica s. Officio Inquisitionis
potest admittere, reuivitis, et appellaciones, reuivitis, et appellaciones
sive erga illam, quod in vi suarum facultatum spectant ad s. Officium Hungarum
de iure de iure in s. Officio Inquisitionis ac fundantur in prima auctoritate. Et ultra
potest ex iure in s. Officio Inquisitionis. D. Inquisitorij. Generalis, a cuius auctoritate
de iure de iure in s. Officio Inquisitionis ac fundantur in prima auctoritate. Et ultra
potest ex iure in s. Officio Inquisitionis. D. Inquisitorij. Generalis, a cuius auctoritate

298
I. Officij Inquisitionis Hispanice facultas pendet iuxta literas a P. Papa adductas. Sane in his
litteris ipsi Inquisitioni Generali instituta auctoritate Ignatius datus facultas faciendi
servandi, exponendi, et exequendi, ad nostrum (prosecutus summus Pontifex) et sedis Apo-
stolicae beneficium. Sic legitur in Breve, quo per renuntiationem Cardinalis Zagata in
fama est Inquisitor Generalis Illustrissimus D. Fructuosus D. S. Hieronymus de Soto Inquisitor, qui
est problematis inter adductis a P. Papa, licet nunc dicitur Graus, non nomen summi Pontifex
eis instituentis producat, nisi et omnia ad in institutione Cardinalis Zagata. cum in omni
his precedentibus et pagam instituentem et datam Brevis accurate producat, cum ver
bis, quae suo argumentum possent. Instituta autem sunt D. S. Hieronymus a
per Breve datus

Est credibile est. prelatos claudes in resequentes in
Inquisitionibus semper fuisse expresse abentes: ut demonstrat si h. reservatam potestatem
supremam pro suo beneficio, et successorem pro instituta auctoritate ob vitam
Caelestem: sicut debet nostris videmus Clementem X. Adhuc durante tempore pro quo
Sedis Apostolica concedit Bullam Crucatae Lepi. Hanc Bullam illam persequens super
dicit, cui suspensioni Carolus de gymnasium Rex D. Philippus V de consilio. supremi se
natus Regij humiliter acquiescit, et Clemens XI Bullam pro anno sequenti concessit,
cum eadem privilegio, sed cum expressa conditione, ut hoc Regij perennavit de la pende
in subsidium Belli contra Arragonem, contra quendam iam exortentur, licet postea idem
Clemens XI eadem gratiam in partem subsidium iuxta Bullam, supra productionem benignie
concessit, et successores eorum pro modo rursus constant.

Sed efficacius ^{de directis} ~~est~~ ratio, quae probatur ex iam laudata constitutione h. v. de
vante per facultatem datus sacra Congregationi. Officij Inquisitionis, Romanae in ista orbe
Christianum, non dari ipsi potestatem in Officij Hispanice aliquid innovandi, nisi
nobis (nosque) aut successoribus nostris in consilio. Item h. v. de illa orbe coram
Inquisitionem, per quam Officium Inquisitionis Hispanice omnino committit a iuris dictione sac
Congregationis Inquisitionis Romanae, expresse vult ratam servari tuam, et successorem
universitatem, ut si voluerit ex iusta causa praeire, vel perire, aut omni perire, quibus
sua commiserit, non tamen in laudum Officium Inquisitionis Hispanice suam supre
nam ab ipso christi Domino collatam iuris dictionem exerceat, ad huc in illis materiis
in quibus per sedem Apostolicam eis ipsi collata iuris dictione privata.

~~Plures sunt materiae, ad quas collata per sedem Apostolicam facultas Inquisitionis Generalis
et Officij Inquisitionis Hispanice non extenditur, nec extendi unquam possunt.~~

V. Non est immemorandum, reverendas unquam per sedem Apostolicam, aut summum Ponti
ficem, pro tempore in ea sedentes, illas facultates concessas, unquam per cum Religionis
Catholicae progressu ac commoda iam concessas Inquisitionis Hispanice.

Probatum. Illa promissio christi Domini facta sua Ecclesia, spemque charissimas
suo patrio sanguine empta, mat. 16. Porta inferi non prevalebunt adversus eam, ne
quam sententia nos reddunt de stabilitate ecclesiae, ut per aliam finali iudicij, verum unam
de de providentia ex parte media, quibus huius ecclesiae stabilitati consistat: Praecipuum
autem medium est regimen suae in terris vicarij Romani Pontificis in universis
huius mundi corporis membris. Secunda ergo non illa promissio reddit de eo, quod
in ordine ad servandam puritatem fidei in regni Regni, et Provinciis tam
corpori christi per fidem adhaerentibus, non permittit Deus a suo vicario aliquam
unquam sumendam providentiam contrariam illi, quibus summi Pontifices
predecessores providerunt ex conservationem fidei et Religionis catholicae in Regni his
paniae consulerunt, ac si providentia ex institutione providentium Ecclesiam vici
stantis. Firmum quidem sanctionibus a iuxta de sapientissimus Archiepiscopus
Valentinus S. Thomas a Villanueva in plures sermone habito feria 6. Junii. quibus
sermo super illud Math. 21. Superavit a vobis Regnum Dei, et deturbavit gentes, faciem suam
contra aedificantes in peccata, quibus deformata erant Hispaniam moribus. Non

est (inquit) firmum regnum (Ecclesia, quam parca est Inquisitor) sed translationem

Vertical marginal notes on the left side of the page, including the number 37 and various illegible characters.

Vertical marginal notes on the right side of the page, including the number 7 and various illegible characters.

si propter delicta populi... Hanc fecit ad aliam
ista delicta: sicut transiit ab Anglia, et alij Primum. Propter delicta
propter sui Vicarij Romani Pontificis dicensum legimus, aut distinctas
quibus consuetudine huius prouidit, medio tantissimo officio Inquisitorum

VI Plura sunt, que vel committi non possunt a sede Apostolica. s. Officio Inquisitorum
Hugone, et de facto non sunt commissa.

Quoniam ad de facto non commissa, que possunt committi, patet ex ipis
nibus per vicinidades temporum de nouo facti post hoc Tribunal
perfectum in Hispania in primo Inquisitore Generali et Roma de Inquisitorum
Reipublice, et Luduic de aliquibus criminibus eo committuntur
Causa Communi Inquisitorum, que ad Tribunalia s. Officij in Regno Castellae
venerunt: Et post Iohannem V, et Gregorium XV. vniuersales in Cuius
officium cognoscit de criminibus, que antea ad s. Officium non spectabant
exis ad hanc sedem Apostolicam, si de cogendis rediret, alia s. Officij
de nouo: Vt Inquisitorum Austriacum Libellorum famulorum, aut aliter
vel scriptis anonymis a fidei iudicibus, etiam si nihil contra
aut sanam doctrinam circa re fidei contineant; et Pius IV. ex parte commu-
nicatus Episcopi per Cuiusmodi quod est in hunc iudicij Episcopi
sui, et officij ad Romanam Curiam. Pius V. commisit Gregorio Vrbani: Cuius
hoc officium committit s. Officij, et ut eo committuntur committuntur
siles libris prohibendis, et destruitur impediendo, ne legantur, ab alijs, aut vobis
etiam ab ipis eorum aut illis libris.

Ex ipis libris
Apostolicis que
ex tract. s. Pora
proceduntur
et ex ipis

Et punit
nem

Legitime pias
cripta

Cuius ut adno
davit Pavenne
ad annum chi
n 33 in epistola
syndani n 5,
pudens sy pua,
in interiofado
ne christi facta
ducepulis circa
opinionem hami
mum factarum
de qualitate huius
pione: et respon-
sione Pori: de
es christi factus
da vni.

Ex sanctorum cano-
nicorum.

Episcopi iam
Constantinopolitani
sunt suspecti
s. Flavianus

Quoniam in
quit B. A. loco
laudato, pa-
rent ex factis
Constantinopolitani

Non tamen potest committuntur s. Officij, et nec alius Episcopo
chis illa potestas comprehensum successum Pori ex clauis iudicij, de qua ipse Pori
Apostolicum act. 75 v. 7 post magnam factam conquestionem super doctrinam legi-
vni gratia, vobis, quoniam ab antiquis aliter Pori in nobis deijt per om-
ne sentet verbum Evangelij, et credere, et delectaret, post passionem et ser-
chris cenare legata, videri, et tantum legem gratie cum sacramenti effe-
habentibus eo sanguine christi fuso in remedium mundi. Et si noua quid-
circa spectantia ad fidem aut bonos mores, etiam de iure irrefragabili punitur
ad remissionem Pontificem, sicut et ferre legi suspensas inuicem Ecclesiam eo
spectat, que gaudet per clauis iudicij. Quibus obiter prouidentia om-
nam eulicia cogendi concilia Generalia auctoritate summi Pontificis, vel ad re-
mota, vel ad determinandas questiones exortat regi doctrina fidei; non quod
Generale summi Pontificis non potest remedium effuere a ferre, aut qua eius
ita reformabile per concilium Generale, cum nec concilium, etiam si congregatum
legitimum, auctoritate irrefragabile gaudeat, nisi confirmetur auctoritate summi
ut patet in Ariminensi, et ephesino dampnante s. Flavianum, et in Constantiensi
decretis Laurentio dampnante s. Flavianum et faciente Euthimio Thaurico
coni. Patriarcha Alexandrini. Qua occasione, et adnotat s. q. 10 de Potestate
fuit suprema Potestate Romani Pontificis supra ipsum concilium Generale: Con-
donari auctoritate s. Leonis Pape, epistola s. Leonis, ante scripta ad s. Flavianum
Constantinopolitani, Regula fuit, et Primum scriptum in decretis, quibus damna-
chetem: et cum industria Fratris, veritatem legem summi Pontificis, sicut
vni, et episcopi Constantinopolitano prohibita fuerit potestas supra
et aliorum damna, hoc decretum veritatem fuit a s. Leone: et tandem ipse
nam auctoritatem reliquit, sicut patet ex Imperatorum Constantino, et
Constantinopolitano primatum s. Leonis, et Constantino, et Constantino, et Constantino

Vertical marginal notes on the left edge of the page, including references to other parts of the manuscript and possibly a list of contents or a table of contents.

300
Sed immediate collata est ab ipso Domino, qui ipse precipue clauis ligandi
atq; solvendi, seu potius Ecclesie in persona Petri ipsam significans, nominavit, et
dicit I. Augustinus dicit ultimo in Iohannem ad illa verba sequere me, et post resurrectio
nem manifestando se discipulis ad libros marci Crisostomi, illis audientibus
Iohi Petri dixit: Pasce oves meas, ut patrum sua euangelica testimonia capite narrat
Euangelista Iohannes, ille vique, qui ut loquitur adnotat I. Augustinus inter sacra Euangelica
quam Aquila albus volavit, Petri precipue commendata sunt etiam indefinite
oves, hoc est uniuersa anima christi sanguine redempta, sicut etiam Londunqu
Cis et Coargitibus. Nam ut ait Chrysostomus (Rom 86 in carnis Petri ad laudata verba
Cap 21 Iohanni, lit C) Præterea Dominus aliter, Petrus de talibus loquitur: Coimus enim
Apollonem erat Petrus, et orator discipulorum, et verus collator; unde et negatione
deletam commisit ei Prælationem Fratrum. Cui sententia accurrit ceteri Patres: Sat
sit audire I. Augustinum hoc prope laudat, dicentem: Ecclesie Petrus Agrippus propter
Agrippas sui primatum gereret generalitate personam: natura vnus
homo, gratia vnus Christianus, abundantiore gratia vnus idemque primus
Agrippus.

Unde Angelicus Doctor curtorum Ecclesie adeo semper adhaerens, ut 22
q 10 art 12 verissime ac fidelissime sui pronuntiavit: Maxima habet auctori
tatem Ecclesie conuictus, quia tenet in omnibus est amulanda: quia et ipse
doctrina Catholicorum omnium ad Ecclesie auctoritatem habet. Unde magis stan
dum est auctoritate Ecclesie, quam auctoritate vel Augustini, vel Hieronimi, vel
Cypriani, vel Doctorum. Sic inquit Doctor, fidelissimus I. Augustinus dicitur, et de
deorum compendium de auctoritate, et successorum, et Pontificum Romanorum,
et quodammodo in eodem quod X 1 art 2, et quodammodo adnotat Doctores Catho
cor inter se tantum dissentisse, vel utra non spectantia de fide, vel in ger
mentibus ad fidem, quod nondum tunc per Ecclesiam determinata: si immediate
subdit: Postquam autem erant auctoritate vniuersali Ecclesie determinata, si
quos tali ordinationem remanere, et repugnare, si aduersus conseretur.
Quod quidem auctoritas principaliter residet in Summo Pontifice. Dicitur enim
22 q 3. (Cap. Quodlibet. 12 ex Innocentio apud 26 ad in eadem Concilio Nicœnensi contra Peta
rum, inter epistola I. Augustini 93) Quod ratio fidei vniuersalis, arbitror omnes fideles nos
tra, et loquentes, non nisi ad Petrum, id est, ad eius nominis auctoritatem referre
debere. Contra cuius auctoritatem nec Hieronimus nec Augustinus, nec alij
Talium Doctorum suam sententiam defendit. Unde dicit Hieronimus ad Sa
matum Pagam (in expositione Symboli, et habet in eadem causa et quod Cap. Hec
est fides 14) Hec est fides, et hanc Papa beatissime, quam in Catholica vniuersali
Ecclesie, in qua si minus peccate, aut parum carere forte aliquid positum est, ena
dare cupimus a te, qui Petri sedem, et sedem tenes. Si in autem hanc nostra Con
fessio Agrippas tuis iudicio comprobatur, quicumque me culpam soluerit,
se imperitum vel maleuolum, vel etiam non Catholicum, non me hereti
cum comprobabit. Hec dicit Angelicus Doctor in vniuersali Parisiensi florens, et hanc
erat communis doctrina Ecclesie ex scriptura et diuina traditione a tempore Agrippas
vni in sacro degnitate custodita, iuxta illud Agrippas, quo primam ad Simonem con
cludit epistolam: O Simon, deponam custodi, decursum profanae vorum
nouitates et oppositiones tibi nomen tenent, quam quidam promittentes, circa
fidem existerunt.

Unde idem I. Doctor ibidem quod 1 art 109 ^{inquirens:} Cuius sit, Symboli conti
nere? (si se habet fideles apponit a I. Doctor in limine quod) Primum (inquit) quod
nunc supra dictum est (art 9 ad 2) noua editio Symboli necessaria est ad vitandos
impugnantes errores. Ad illius ergo auctoritatem pertinet editio Symboli, ad cuius
auctoritas

auctoritatem pertinet finaliter determinare ea, quae sunt fidei, ut ad
 uniusmodi fidei sententiam. Hoc autem pertinet ad auctoritatem summi Pontificis.
 Unde et Dominus Lucas 22 Petro dixit, quem summum Pontificem constituit
 rogavi pro te Petro, ut non deficiat fides tua: et tu aliquando conversus con-
 vertes fratres. Et huius ratio est: quia una fides debet esse totius Ecclesiae: et
 non potest, nisi quae de fide episcopi determinaverit per eum, quia
 Ecclesia praesertim, ut in eius sententia a tota Ecclesia firmiter tenetur.
 ad istam auctoritatem summi Pontificis pertinet nova editio Symboli
 in secunda ratione dubitandi obiecterat, decretum Sanctae Synodi, Episcopi quo-
 solo Concilii Niceni sub anathemate interdictum est auctoritate Universalis Ecclesiae
 alterius Symboli; in solutio ad 2 respondet, quod illa prohibitio se extendit ad
 personas, quarum non est determinare de fide. sed non est ablata potestas
 si Synodo novam editionem Symboli facere: Unde nec summo Pontifici
 expediat propter necessitatem aliquid habere in usus gentium, nec ablata est
 Pontifici, cuius auctoritate Synodus congregatur, et eius sententia confirmari
 tradiderat l. p. q. 36 art 2, ubi cum docet Spiritum sanctum procedentem
 filio, et 2° obicitur Symbolum Synodi Constantiniana, ubi in sequitur: Spiritum
 sanctum Dominum, et vivificantem, ex Patre procedentem, cum Patre
 conditum: Respondet, contra inveniunt errorem quorundam; Ex primum est
 que procedit in Symbolo auctoritate Romani Pontificis, cuius auctoritate episcopi
 Concilia congregantur et confirmantur. Quod eundem veritatem divina
 scriptura tradit in disputata de premissis q. 10 art 2, ubi ad idem argumentum
 inter alia sic dicit ad 13: sicut autem potest Synodus potestatem hanc
 habendi Symbolum a priori Synodo conditum, ac potestatem aliquam ad eius ex-
 nem, et ex praedictis patet: ita etiam Romanus Pontifex hoc sua aucto-
 ritate; cuius auctoritate sola Synodus congregari potest, et a quo sententia
 confirmari, et ad ipsum Synodo appellatur. Quae omnia patet ex
 Aeneas Synodi. Haec Romanus.

et huiusmodi
 quae luculentius
 est propositum
 in historia Eccl
 scilicet non
 et huiusmodi

In quibus superioribus Romani Pontificis respectu etiam Concilii Gene-
 ralis congregati necdum exprimitur, verum documento Concilii Romano
 in illa celebrato Concilio Generali, ^{reprobatur} ~~reprobatur~~. Nam in primis quantum
 in illo circa caesariam factum contra Eusebium confunderem in Chris-
 tianis (inquit ibi dicitur) tenent sententiam Leonis Papae, qui determinavit
 esse in duabus naturis, prout exprimitur in Epistola ad I. Flavianum, ad cuius
 in omnibus procedere eam tam regulam attendentes. Quod ad ipsam autem
 circa Anatolij iustitiam I. Flavianus in Epistola Constantino Iuliano, et ex auctori-
 tate Imperialis maiestatis, ambicenti primatum supra Patriarcham Constantinensem
 in sede vacante, dominato tam Hieronimo in eadem Synodo Decretis, cuius ver-
 nus martyrismum consummaverat, resistentibus Iohanni P. Leonis, in quadam
 sententia Equivo Constantino Iuliano tributus fuerit primatus supra Aegyp-
 et alios inferiores Patriarchas contra canones Nicenas, facta appellatione,
 tale factum recidit; ut patet ex eius Decretibus Epistola ad I. Hieronim-
 us, 57 ad ipsum Anatolium, quem laudat in ipsa circa factum 2° q. 2° primum
 patet de ambicenti contra sacros canones: et 52, et 55, ad Marcellinum Imperatorem
 conjugem I. Pulcheriam in ipso matrimonio virginitate praetermissam, et ut
 coercerent; tandem factum est, Anatolio humiliter se subijcente I. Leonis, ut
 ex veris I. Leonis ad ipsum (et est epistola 74) Licet quicquam in eadem sententia
 totum fultis Episcopi Constantinopolitani necdum supra alios Patriarchas Niceni
 verum etiam contra vicarium christi se exhiberent, parvendo I. Leonis, quae
 P. Hieronimo apud d. 2. 2. q. 39 art 3 in sui iuris ad praedictum esse potest.

primus. in unum. q. 3. per. in unum. in unum.

me exspecta
de concilio
Generali
decreta

Vic' cap. 4
inquirens

Primum in Concilio generali de Pelagiano erroris in

... concilio Carthageno et
... ad pacem argumentum plus fecit. Item
... quod ad pacem argumentum plus fecit. Item
... de verbi apostoli cap. 10 contra illos agens, hinc in allegando: Fratres mei compendiosa
... ob id inveniatis, nonne occidite nolite: Redarguite contradicentes, et resistentem
... adducite. Tam enim de hac causa duo locutiones missa sunt ad sedem apostolicam
... de eam rescripta venerunt: Causa finita est: Error vobis aliquando
... sane factum contra eum tempore iam etiam in Italia per Pelagianum inferentem
... Cham Episcopum, quorum unus erat Leontius Episcopus Capuanus, quem Pelagianus
... deinde Pelagianus qui cum alijs Pelagianis famam sibi dicitur habuisse, hinc
... epistolam calumniosam scripsit, quae s. Bonifacii et s. Iuliani sententiam et dogmata
... Augustini confutavit et resistit: proinde eorumque epistolam scripsit ad ipsum s. Pelagianum
... dicens: Hae ergo (scilicet ad Bonifacium et Iulianum) quae sunt, et dicitur de eorum
... respondet, ad hanc plurimum sanctitatem, non tam digna, quam Episcopus
... vobis scribam aliquid de peccatis, emendanda existit. Ne autem qui hanc
... reprobationem vel humilitatem eum aut eam urbanitatem tribuat, non supra se
... ut in ecclesiae auctoritate; quoniam Pelagiani non Episcopi Africani, nec Lyici summi
... sed Romani s. Innocentii et s. Iuliani, a quibus fuerant damnati, deservunt, dicitur
... de s. Augustini lib. 2 cap. 12: De simplicibus Episcopis sine congregatione synodi in locis
... sedentibus, ex parte subiectis est, s. Augustinus continens requirit, sicut ab eorum
... congregatione eximere fuisse debent, nec in presentia causa quae sunt conprobatione s.
... in istam superbia (inquit) qua tantum se Epistolae advenit deum, ut non in illa
... potius in libero arbitrio gloriari, hanc etiam gloriam captare intelligitur, et
... Orienti, et occidenti synodus impingitur. Quibus quippe Catholicum, quod
... Romano eis resistere servare nequeunt, rationem commovere conantur
... potius vigilanter pastoralis propter factum illi competens, iudicium quod
... vobis et illi huiusmodi appropinquat, conseruando iure, et sanctorum et materiam
... ut ab aliorum salute atque integritate videretur, adiungente Pastore s.
... Augustinus, persistere in illa sua praeiudicio, quam vobis rescripta Innocentii
... dicit: Causa finita est: quoniam permoveeret auctoritate Iulianum Episcopum
... qui Romae per epistolam contra Augustinum Pelagianis erroribus faucebat, et quod
... libris contra dicit s. Augustinus suscipiat: et alij de eadem et ordo Episcopum qui alie
... ne contra s. Augustinum plenissima Episcoporum Hieronymum ad nos per
... se sunt, et generalem synodum provocabant, Innocentii et Iuliani sententiam con
... fateri laudato lib. cap. 1, ubi ut videmus s. Bonifacii supra scriptam auctoritatem
... adhaerentem, alij etiam superiorum eius manifestum dicitur: Neque enim
... inquit (alloguunt illum) dedignari quae non ab alijs, quamvis alius prae
... amorem humilitatem, et amorem reprehendere impetum: Et tunc in communi
... omnibus nobis, qui sumus Episcopos s. Augustini, quod tunc in eo prae
... Iuliani fastidio vobis pastoralis.

... de Augustino

... de Augustino

